

سرمقاله

وصال روحانی
روزنامه نگار

خطر حذف
زود هنگام
(امید) جدی است

همگروه شدن ایران با ازبکستان در مرحله اول پیکارهای فوتبال قهرمانی «امید» آسیا و برگزاری این دیدارها در خاک ازبکها این احتمال و بیم را به وجود آورده که حذف تیم ما که قصه‌ای تکراری در پنج دهه اخیر بوده، نه تنها تکرار شود، بلکه این بار در پروسه‌ای هرچه سریع‌تر شکل گیرد.

رقابت‌های قهرمانی زیر ۲۳ سال آسیا که انتخابی المپیک ۲۰۲۴ پاریس هم هست، از آن‌رو اهمیتی شگرف دارد که می‌تواند به حسرت دوری ما از المپیک که ۴۷ ساله شده پایان بخشد، اما چند جای کار از همین حالا می‌نگردد. در مرحله اول مسابقات قهرمانی امیدهای آسیا تیم‌های حاضر به ۱۱ دسته عمدتاً چهار تیمی تقسیم شده‌اند و روال کار این است که هر ۱۱ تیمی که سرگروه می‌شوند، به مرحله نهایی رقابت‌های قهرمانی آسیا راه یابند ولی از این به بعد کار پیچ می‌خورد زیرا به تصمیم «AFC» از میان ۱۱ تیمی که حائز رتبه دوم گروه‌های خود می‌شوند، فقط ۴ تیمی که امتیاز بیشتر و روند گلزنی بهتری داشته‌اند، به مرحله بعدی می‌روند و همراه با قطر که میزبان مرحله نهایی خواهد بود، در این مرحله حضور می‌یابند. پیکارهای مرحله اول شهریورماه و مسابقه‌های دور نهایی دی‌ماه امسال انجام می‌شود و از میان ۱۶ تیمی که راهی مرحله نهایی انتخابی می‌شوند ابتدا به چهار گروه چهار تیمی تقسیم می‌گردند و سپس به طور حذفی با یکدیگر بازی می‌کنند، به رسم و روال معمول المپیک‌ها فقط سه تیمی که اول تا سوم شوند، جواز حضور در «پاریس ۲۰۲۴» را خواهند گرفت. با توجه به اینکه ازبکستان در سال‌های اخیر در رده‌های سنی پایه رشد محسوسی داشته و میزبان مسابقات مرحله نخست هم خواهد بود و تیم «امید» کشور ما هم بخوبی و میمنت (!) و با همت عالی (!) فدراسیون فوتبال باز هم بسیار دیر تشکیل شده احتمال اینکه تیم اعزامی ما به تاشکند مغلوب ازبک‌ها و فقط حائز رتبه دوم گروه‌ها شود، اصلاً اندک نیست. در آن صورت هم به این دلیل که فقط چهار تیم از ۱۱ تیم حائز رتبه دوم گروه‌ها به صعود کنندگان می‌پیوندند، اطمینانی در دست نیست که آمار حاصله امیدهای ما در حدی باشد که ایران را جزو این تیم‌ها قرار بدهد.

امیدها که سرمربی‌شان - رضا عنایتی - هم به‌تازگی منصوب شده، این روزها برای شرکت در پیکارهای نه چندان مهم قهرمانی امیدهای غرب آسیا در عراق به‌سر می‌برند و شاید وجه تدارکاتی آن برای تیم امید ما کم نباشد، اما شرایط نازل تیم ما و خطرات موجود در آوردگاه تاشکند در حدی است که احتمال دارد تمرین و تدارک امیدها و هماهنگ شدن نسبی آنها در جریان پیکارهای غرب آسیا به درجه و مرحله‌ای نرسد که ما را از حذفی زود هنگام‌تر از همیشه از صحنه فوتبال المپیک‌ها نجات بخشد و آنها را دست‌کم به مرحله نهایی مسابقات انتخابی المپیک در قطر رهنمون کند.

برانکو ایوانکوویچ

واکنش به باخت سنگین در بازی اول

تیم ملی فوتبال عمان در اولین بازی خود در کافا با نتیجه سنگین ۳ بر صفر شکست خورد. ایوانکوویچ بعد بازی گفت: «ازبکستان مستحق برد بود. ما برای این بازی خیلی خوب آماده شده بودیم ولی رقیب بهتر از ما بود. باید خودمان را برای بازی‌های آینده آماده کنیم تا برنده شویم. لیگ فوتبال در ازبکستان همچنان ادامه دارد به همین خاطر بازیکنان رقیب در این دیدار در اوج آمادگی بودند. برعکس بازیکنان ما در مرخصی پایان فصل به سر می‌برند.»

احسان اصولی:

در انتظار لیگ پر شور هستیم

احسان اصولی در خصوص قرعه‌کشی لیگ برتر فوتسال گفت: «فصل جدید لیگ برتر ۲۰۴ تیر آغاز خواهد شد. امیدواریم با کاهش نقاط ضعف و رشد فنی، لیگی پر شور و پانزوی داشته باشیم. باشگاه‌های فوتسال نیاز است امسال جدی‌تر به ماجرای مجوز حرفه‌ای بپردازند. بحث درباره حضور بانوان مطرح شد که فدراسیون تا کنون کرد باشگاه‌ها از همین حالا تهییدات را ببینند تا به محض صدور مجوزها، تماشاگران خانم بتوانند در ورزشگاه حضور پیدا کنند.»

سیدمناف هاشمی:

اختلافات ادامه دارد

سیدمناف هاشمی، در جدیدترین اظهار نظر خود درباره شرایط تیم امید فوتبال ایران برای حضور در بازی‌های آسیایی گفت: «تیم المپیک فوتبال ما با شاخص‌ها خیلی منطبق نبود و خیلی در این چهارچوب نمی‌گنجید اما با توجه به محبوبیت و فضای این رشته در این رقابت‌ها حاضر می‌شود. ضمن اینکه رئیس فدراسیون فوتبال، قلعه‌نویی و عنایتی قول دادند بعد از ۲۰ سال تیم دارای جایگاه باشد. امیدوارم بتوانیم نتایج خوبی را بگیریم.»

حریف امروز تیم ملی، شیران ۱۰۱ ساله‌اند!

فقط تعداد گل‌ها را بشمارید

از ساعت ۱۸:۳۰ عصر امروز (سه‌شنبه ۲۳ خرداد) تیم ملی فوتبال ایران اولین بازی‌اش را در کافاکاپ ۲۰۲۳ مقابل تیم ملی افغانستان در بیشکک پایتخت قرقیزستان برگزار می‌کند. این بازی به گروه دوم جام تعلق دارد که دیگر تیم آن قرقیزستان یعنی میزبان رقابت‌ها است. در گروه اول چهار تیم ازبکستان، تاجیکستان، ترکمنستان و عمان حاضرند و محل انجام مسابقات شان تاشکند مرکز ازبکستان است. قرار است دو تیمی که در دو گروه حاضر رتبه اول می‌شوند، در فینال روبه‌روی هم بایستند و تیم‌های دوم گروه‌ها هم بازی رده‌بندی را برگزار کنند و هر دوی این دیدارها برای روز ۳۰ خرداد در نظر گرفته شده است. در این حدفاصل تیم تحت هدایت امیر قلعه‌نویی روز ۲۶ خرداد دومین بازی‌اش را هم در مرحله گروهی مقابل قرقیزها انجام خواهد داد و در آن روز مشخص خواهد شد که سرگروه دسته دوم مسابقات کیست که قاعدتاً باید ایران باشد.

افغانستان

واپسین دیدارهای
ملی افغانستان
قبل از سفرشان
به بیشکک برای
حضور در کافاکاپ
امسال، در مرحله
اول مقدماتی جام
ملت‌های آسیا
۲۰۲۳ انجام شده
بود و این همان
جامی است که
ایران مجوز شرکت
در مرحله نهایی آن
را کسب کرده ولی
افغان‌ها حذف شده
و به آوردگاه «قطر
۲۰۲۳» نرسیده‌اند.
بازیکنان افغانستان
در سه دیدار خود در
مرحله مقدماتی این
جام با نتایج مشابه
۱-۲ به هنگ‌کنگ
و هند باختند و با
کامبوج ۲-۲ مساوی
کردند

CFA
NATIONS CUP
2023

همچون کوبیدن آب
در هاون

افغانستان چند ماهی است که سرمربیگری تیم ملی فوتبال خود را به عبدالله الم‌مطیری سپرده و دستیار اول وی ساحل امین‌اللهی است و سرپرستی تیم ملی افغانستان هم با مصطفی مهرزاد است و همین افراد هستند که تیم ملی افغانستان را به بیشکک آورده و به میدان تقابل با ایران می‌فرستند. اگر لقب تیم ملی ایران در سال‌های اخیر واژه «پوزها» بوده، تیم ملی افغانستان از دیر باز «شیرهای خراسان» نام گرفته و در توضیحات مکتوب و قدیمی و حتی بروشورهای جدید و فعلی فیفا و دانشنامه‌های جام جهانی برای توصیف افغان‌ها از استگان فوق استفاده شده است. فدراسیون فوتبال افغانستان در سال ۱۹۲۲ یعنی ۱۰۱ سال پیش تأسیس شد ولی تا سر و شکلی نگیرد و به قدرت اجرایی لازم و فراگیری مورد نظر برسد، به گذشت بیش از یک ربع قرن نیاز پیدا کرد و فقط در سال ۱۹۴۸ بود که به عضویت فیفا درآمد. افغانستان با وجود ضعف چشمگیر فوتبالش در تمامی ادوار و حضور همیشگی‌اش در جمع تیم‌های درجه چهارم و پنجم قاره آسیا، به سبب قدمت و تاریخ زود هنگام تشکیل فدراسیونش یکی از اعضای هیأت مؤسس

کندفدراسیون فوتبال آسیا در سال ۱۹۵۴ تلقی شد و با اینکه با گذشت زمان هرگونه نقش پیشرو خود ال‌مطیری سپرده و دستیار اول وی ساحل امین‌اللهی است و سرپرستی تیم ملی افغانستان هم با مصطفی مهرزاد است و همین افراد هستند که تیم ملی افغانستان را به بیشکک آورده و به میدان تقابل با ایران می‌فرستند. اگر لقب تیم ملی ایران در سال‌های اخیر واژه «پوزها» بوده، تیم ملی افغانستان از دیر باز «شیرهای خراسان» نام گرفته و در توضیحات مکتوب و قدیمی و حتی بروشورهای جدید و فعلی فیفا و دانشنامه‌های جام جهانی برای توصیف افغان‌ها از استگان فوق استفاده شده است. فدراسیون فوتبال افغانستان در سال ۱۹۲۲ یعنی ۱۰۱ سال پیش تأسیس شد ولی تا سر و شکلی نگیرد و به قدرت اجرایی لازم و فراگیری مورد نظر برسد، به گذشت بیش از یک ربع قرن نیاز پیدا کرد و فقط در سال ۱۹۴۸ بود که به عضویت فیفا درآمد. افغانستان با وجود ضعف چشمگیر فوتبالش در تمامی ادوار و حضور همیشگی‌اش در جمع تیم‌های درجه چهارم و پنجم قاره آسیا، به سبب قدمت و تاریخ زود هنگام تشکیل فدراسیونش یکی از اعضای هیأت مؤسس

وقتی کمونیست‌ها آمدند

اوج مشکلات سیاسی-اجتماعی افغانستان در اواخر دهه ۱۹۷۰ رخ داد که ارتش اتحاد جماهیر شوروی وارد خاک افغانستان شد و کابل را تسخیر و دولتی از جنس خود حاکم و یک سیاستمدار سرسپرده خود به نام ببرک کارمل را به ریاست جمهوری این کشور منصوب کرد. درست است که فشار افکار عمومی و مخالفت سایر دولت‌ها با تسخیر شدن خاک افغانستان سرانجام سبب شد روس‌ها از آنجا خارج شوند اما ویرانه‌های جنگ بر جای ماند و افغان‌ها در چهار دهه بعدی هم با انواع کاستی‌ها همدم بوده‌اند و این امر طبعاً تمامی ارکان ورزش آنها از جمله فوتبال را هم به کلی سست کرده است.

از آلمانی‌ها تاروس‌ها

بیشترین بازی‌های ملی را در افغانستان «ذهیب اسلام امیری» با مشارکت در ۶۵ مسابقه انجام داده اما او

مدتی است که کفش‌ها را آویخته و ستاره نخست کنونی این کشور فرشاد نور است که در خط میانی بازی می‌کند و بازوبند کاپیتانی را هم بر دستش می‌بندد و اگر فقط ۲۲ بازی ملی در کارنامه‌اش دارد، به سبب گستردگی مشکلات سیاسی و کمبود روابط بین‌الملل در افغانستان است. بهترین گلزن ملی در تاریخ این کشور هم فیصل شایسته است اما او هم به دلیلی که برشمردیم، از ۱۰ گل زده فراتر نرفته و البته او نیز بازنشته شده است. پیش از آنکه ال‌مطیری، سرمربی افغان‌ها بشود و آنها را به کافاکاپ بیاورد، هدایت آنها به مدت پنج سال (۲۰۱۸ تا ۲۰۲۳) با یک مربی وطنی به نام «انوش دستگیر» بود و در گذشته نزدیک آلمانی‌های نام‌آشنایی همچون اریش روت مولر و اتو فیستر هم رهبری تیم ملی افغانستان را تجربه کرده‌اند. اما در دهه ۱۹۸۰ که روس‌ها بر کابل حکم می‌راندند و حتی در یکی دو دهه بعدی بر اثر استمرار روابط نزدیک آنان با بخشی از هیأت حاکمه افغان‌ها سرمربیان روسی نیز بارها سکاندار تیم ملی این کشور شدند و ولادیمیر سالنکو، نیکولای یقیمواف و گنادی سارچف از این دست افراد بودند.

اولین حریف رسمی
افغان‌ها تیم ایران بود

رتبه فعلی افغان‌ها در

جدول فیفا، رده ۱۵۵ است ولی آنها در ژانویه ۲۰۰۳ تا رده ۲۰۴ یعنی نزدیک به کف این جدول هم سقوط کرده بودند و بالاترین رتبه‌ای که تجربه کرده‌اند، مکان صد و بیست و دوم در آوریل سال ۲۰۱۴ بوده است. چه چیزی از این جالب‌تر است که اولین روابط بین‌الملل در افغانستان به ثبت رسیده «ملی» در تاریخ فعالیت‌های تیم ملی افغانستان مقابل تیم ملی کشور ما (ایران) در شهر کابل در ۲۵ آگوست سال ۱۹۴۱ بوده و آن بازی با تساوی بدون گل تمام شد. بهترین پیروزی ملی در تاریخ فوتبال افغانستان در ۷ دسامبر ۲۰۱۱ با نتیجه ۸-۱ مقابل بوتان در شهر دهلی‌نو به دست آمد و بدترین شکست‌شان هم با نتیجه صفر-۱۱ برابر ترکمنستان در شهر عشق‌آباد در ۱۹ نوامبر سال ۲۰۰۳ به ثبت رسید. افغانستان هرگز به دور نهایی جام ملت‌های آسیا راه نیافته و طبعاً به دور پایانی جام‌های جهانی هم نرسیده است. اولین حضور افغان‌ها در دور مقدماتی جام جهانی در سال ۲۰۰۳ مقابل ترکمنستان شکل گرفت که به شکست یکطرفه صفر-۱۳ در مجموع دو دیدار در همان مرحله نخست و حذف قاطعانه آنها از جام جهانی ۲۰۰۶ منجر شد.

افغان‌ها سابقه
قهرمانی هم دارند

با این وجود، افغانستان

سابقه یک بار قهرمانی مسابقات فوتبال قهرمانی جنوب آسیا را دارد که آن را با حروف اختصاری ساف (SAFF) نامگذاری کرده‌اند. افغانستان در سال ۲۰۱۳ به فینال این مسابقات در خاک نیپال رسید و هند، حریف خود در دیدار نهایی را به لطف گلزنی‌های مصطفی آزاد زی و سنجر احمدی با نتیجه صفر-۲ شکست داد. دو سال پیش‌تر در دیدار نهایی پیکارهای «ساف» نیز همین دو تیم رودرو شده بودند ولی آن بار هندی‌ها با نتیجه قاطع‌تر صفر-۴ برنده و قهرمان شده بودند و البته برگزاری آن دیدار در دهلی‌نو و مزایای میزبانی هم در ثبت آن توفیق برای هندی‌ها بدون نقش نبود.

باخت به هنگ‌کنگ و
تساوی با کامبوج

واپسین دیدارهای ملی افغانستان قبل از سفرشان به بیشکک برای حضور در کافاکاپ امسال، در مرحله اول مقدماتی جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ انجام شده بود و این همان جامی است که ایران مجوز شرکت در مرحله نهایی آن را کسب کرده ولی افغان‌ها حذف شده و به آوردگاه «قطر ۲۰۲۳» نرسیده‌اند. بازیکنان افغانستان در سه دیدار خود در مرحله مقدماتی این جام با نتایج مشابه ۲-۱ به هنگ‌کنگ و هند باختند و با کامبوج ۲-۲ مساوی کردند.

بهترین‌های امروز افغانستان اگر مایلید بهترین بازیکنان را در ترکیب کنونی تیم ملی افغانستان که غروب امروز روبه‌روی ایران می‌ایستد بشناسید، باید اضافه بر فرشاد نور که پیش‌تر نامش را آوردیم، به امردالین شریفی و فرزاد عطایی هم اشاره کنیم. اولی در خط حمله بازی می‌کند و عضو باشگاه فورتیس اف. سی است و ۱۶ بازی ملی را در کارنامه‌اش دارد و دومی (عطایی) مدافعی است با ۷ بازی ملی و عضو باشگاه شاهین اسمایی.

سفر «آریانا» به تهران
برای اعلام حیات

فوتبال کمرنگ و نازل افغانستان البته با یک نکته تاریخی و جالب دیگر با خودمان (ایران) پیوند خورده است. بعد از تأسیس اولین باشگاه فوتبال افغانستان به نام محمودیه که در اواخر دهه ۱۹۳۰ شکل گرفت، در سال ۱۹۴۱ دومین باشگاه این کشور هم پایه عرصه حیات نهاد که نامش آریانا و متعلق به شهر کابل بود. آن تیم اولین بازی‌هایش را در راه اعلام حیات و رسمیت بخشیدن به فعالیت‌هایش برای شهر تهران در نظر گرفت و به پایتخت ایران آمد و سه بازی دوستانه با تیم‌های منتخب تهران انجام داد که یکی از آنها را برد و دو تایش را باخت.

حتی اگر به استادبوم
«قاضی» می‌رفتیم

بسیار بعید است که نتیجه دیدار امروز تیم‌های ملی ایران و افغانستان در شهر بیشکک چیزی بجز باخت سنگین افغان‌ها باشد و فقط روی تعداد گل‌هایی که می‌خورند، شک وجود دارد و به این خاطر گل‌ها را به دقت بشمریم! به واقع اگر این مسابقه در استادبوم ملی شهر کابل (به نام ورزشگاه قاضی) هم برگزار می‌شد، چیزی بجز یک شکست انتظار ال‌مطیری و شاگردان وی را نمی‌کشید. مسأله‌ای که باعث می‌شود دیدارهای کافاکاپ و حتی یک فینال احتمالی مقابل ازبکستان یا عمان کمترین بهره‌های تدارکاتی را برای ما اما بیشترین آموخته‌های فنی را برای رقبای ایران در برد داشته باشد.

